

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ NO PERMANENT D'INVESTIGACIÓ SOBRE LES AUTOPISTES D'EIVISSA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

IX legislatura

Any 2016

Núm. 24

Presidència
de l'Honorable Sr. Vicenç Thomàs i Mulet

Sessió celebrada dia 9 de desembre de 2016, a les 12.00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença de la Sra. Maria Sala i Serra.. 518

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats començam la sessió i en primer lloc els demanaria si es produeix qualque substitució? No n'hi ha cap.

Compareixença de la Sra. Maria Sala i Serra.

L'ordre del dia d'aquesta sessió consisteix en la compareixença de la Sra. Maria Sala Serra, sol·licitada per aquesta comissió no permanent d'investigació, a la qual donam la benvinguda.

El procediment que seguirem s'ajustarà a les regles següents: tots els grups parlamentaris podran formular preguntes a la persona compareixent durant un temps de quinze minuts. Aquest temps podrà utilitzar-se en una o dues intervencions.

El diàleg entre el portaveu d'un parlamentari i la persona compareixent serà interactiu. El grup parlamentari iniciarà i finalitzarà el diàleg.

Els grups parlamentaris, conformement amb l'article 80 del Reglament del Parlament, intervendran de major a menor, tret del grup a què pertany la presidència del Govern que intervindrà en darrer lloc.

El diàleg que tindrà lloc entre els portaveus i la persona compareixent ha de discórrer de tal manera que quedin salvaguardats el secret professional, el respecte a la intimitat i a l'honor de les persones, la clàusula de consciència i la resta de drets constitucionals.

I per acabar aquesta qüestió preliminar, únicament em queda manifestar que la compareixent, la Sra. Maria Salas Serra, haurà de tenir present el que es disposa al punt 3 de l'article 502 del Codi Penal que prescriu el següent: "Qui convocat davant una comissió parlamentària d'investigació falti a la veritat en el seu testimoniatge serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de sis a dotze mesos".

Començam. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Sala, benvinguda a aquesta comissió d'investigació sobre les carreteres d'Eivissa. Ens ha cridat l'atenció que vostè comparegui en aquesta comissió, no perquè comparegui vostè, sinó que ens crida moltíssim l'atenció el fet que no sapiguem la condició en què vostè intervé, perquè és cert que en el pla de treball no figurava en qualitat de què vostè havia de comparèixer, ni tampoc a la instància que presenta el grup parlamentari que promou aquesta comissió, deia el motiu pel qual a vostè se la convocava en aquesta comissió parlamentària.

En qualsevol cas, hem fet una feina de recerca i hem vist que, efectivament, vostè participa a una roda de premsa de caràcter polític, presentant aquesta comissió, juntament amb el Sr. Abril i amb el Sr. Morras, per tant, ja sabem perfectament,

o podem en certa manera deduir el motiu pel qual vostè compareix aquí, sembla ser que hi ha interessos compartits entre els promotors d'aquesta comissió d'investigació, que són qui són, i vostè, atès que les declaracions que es desprenen d'aquella notícia que en el seu dia va ser recollida en els mitjans de comunicació, d'aquelles declaracions es desprèn - com dic - que hi ha interessos molt similars.

En qualsevol cas jo li preguntaré, a vostè quan se li diu de comparèixer en aquesta comissió d'investigació, en qualitat de què se li suggereix que comparegui en aquesta comissió?

LA SRA. SALA I SERRA:

Bé, en primer lloc gràcies per donar veu per primera vegada a un expropiat de les carreteres durant aquests deu anys. Som filla i néta d'expropiats. No tenc cap vinculació amb cap partit polític, se'm pot buscar, se'm pot ..., sí vaig fer feina a un partit local a Sant Antoni. I miri, ja que vostè ho ha comentat, m'agradaria començar demanant a tota la gent que hi ha dins aquesta sala que se m'escoltàs sense pensar en els colors polítics que vostès representen, que simplement m'escoltin com a ciutadans. A veure si a vostès els passés una cosa similar, podrien arribar fins el final o no, val? No sé si ha quedat aclarit el dubte en qualitat de què venc...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, entenc que vostè ve en qualitat d'expropiada...

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí.

EL SR. JEREZ I JUAN:

A vostè l'han expropiada?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí.

EL SR. JEREZ I JUAN:

A vostè particularment?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Ha tengut -vostè diu que no-, ha tengut vostè vinculació política a qualque moment? M'ho podria explicar amb més concreció?

LA SRA. SALA I SERRA:

Però aquí venim a parlar de la meua trajectòria política o venim a parlar de les expropiacions?

EL SR. JEREZ I JUAN:

Si té qualque tipus de vinculació política amb algun partit polític en concret, ...

LA SRA. SALA I SERRA:

No, fa uns anys es va presentar El Pi a Sant Antoni i vaig fer feina amb ells, però no vaig estar ni afiliada, ni..

EL SR. JEREZ I JUAN:

Però vostè va anar a llistes electorals amb El Pi a Sant Antoni? Ho nega?

LA SRA. SALA I SERRA:

Si anava a llistes electorals ...? Sí, el número 16 a la llista de Sant Antoni.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Ah, ah! Ja, ja...

LA SRA. SALA I SERRA:

No sé exactament aquest precedent...

EL SR. JEREZ I JUAN:

És interessant insistir per saber...

LA SRA. SALA I SERRA:

Però després, si vol, quedam i li parl de la meua vida que no té res a veure amb la comissió d'investigació de les carreteres. No sé per on va...

EL SR. JEREZ I JUAN:

No és necessari. No hi ha més preguntes Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Passam al Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sr. Presidente. Bienvenida, Sra. Sala, como usted bien dice porque es la primera vez que se convoca de forma oficial, para saber la versión de las familias, de los cientos de familias y de las miles de personas agraviadas por la construcción de esta autopista en la isla de Ibiza. Irá descubriendo a lo largo de esta comparecencia la perspicaz labor de investigación del Grupo Popular, que si bien desconoce en calidad de qué viene usted y lo sabe respecto a ruedas de prensa, ninguna mención ha hecho a esa circunstancia respecto al plan de trabajo del resto de comparecientes, porque en ningún compareciente, o persona compareciente venía en calidad de qué, era convocada. Sin

embargo es la primera vez que el Partido Popular hace esa reseña, lo cual es muy elocuente.

Sra. Maria Sala, a su familia le usurparon sus fincas, ¿exactamente a qué personas de su familia?

LA SRA. SALA I SERRA:

Bueno, nosotros en el año 2005, cuando empezó todo el proceso de presentar el proyecto de las autovías de Ibiza-San Antonio, cumplimos con todo lo que las instituciones, en este caso el consell insular, estipulaba, que era una vez se presentaban los planos, había un periodo de alegaciones, en el cual mi familia hizo el periodo pertinente y en ese mismo año, en ese mismo momento se nos comunicó por parte de la consellera de Obras Públicas, que era Estrella Matutes, que al tener un terreno sobrante por detrás, podríamos incluso alegar que se nos hiciese una casa de las mismas características. Entonces en las alegaciones que se hicieron por parte de mi familia, se alegaba eso, que ya que sobraba terreno, nosotros no queríamos dinero y solicitábamos la construcción de una nueva vivienda. De hecho, después de ese proceso de alegaciones, se mandó a una funcionaria del Govern balear a tomar medidas y se quedó un poco en agua de borrajas, porque nunca más supo. Esto hablo de mediados de 2005. En 2006 ya se empezaron los movimientos de tierra y empezó a ejecutarse en dirección Ibiza-San Antoni, en la zona de *sa casilla* la curva famosa.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

¿Habla de la curva de Can Tomàs?

LA SRA. SALA I SERRA:

La curva de Can Tomàs, el vial de Can Tomàs, efectivamente. Entonces, nosotros, al ver mi familia en este caso, al ver que las obras se iban acercando y que no nos habían informado absolutamente de nada, nos pusimos en contacto con el alcalde de San Antonio, que por aquel tiempo era José Sala. El Sr. José Sala, esto era un miércoles de mediados de marzo, y nos dijo que en concreto él iba a ir a Palma de Mallorca, que iba a preguntar por este tema en concreto y que estuviésemos tranquilos porque de momento ahí no iba a pasar nada y que no teníamos tal, bueno.

Efectivamente, el pasó el miércoles en Palma, tal como nos había confirmado, porque de hecho era un acto público que salió luego en prensa, no era por las carreteras, era por otro tema. Miércoles, jueves, viernes -sábado y domingo no los voy a contar- y el lunes nadie nos llama. ¿Cómo nos enteramos nosotros, mi familia, de que somos expropiados? Muy sencillo, muy sencillo, mi abuela sola, sola, estaba regando en su jardín y tenía una hilera de 50 anti-disturbios que le dijeron: "usted no puede estar aquí, vamos a proceder a la introducción de maquinaria pesada..."

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

¿En ese momento le enseñaron algún tipo de documentación a su abuela?

LA SRA. SALA I SERRA:

No, en ningún momento, en ningún momento. Se movilizó la familia, acudimos al terreno, se requirió la presencia de un funcionario, creo recordar que se llamaba Toni Fullana. No nos enseñó en ningún momento ningún documento, de hecho hay un video, no se me ha permitido la emisión durante mi comparecencia, me parece un poco curioso que para la emisión de un video de 2 minutos y medio se pida mucho papel y para entrar en mi casa no hiciera falta absolutamente ninguno. Eso para empezar.

Entonces, la respuesta que nosotros obtuvimos fue 50 antidisturbios barriendo a familiares y amigos de una finca que no tenía ni acta previa ni absolutamente nada, ni absolutamente nada... Entonces, yo, que no estoy aquí..., que esto ya no me toca a mí como expropiada, es doloroso, yo no vengo a hablar de política ni vengo a hablar de papeles, la imagen... o sea, la imagen aquella, eso se podría haber ahorrado haciendo las cosas bien hechas. Si hubiese habido papeles como tocaba lo que se vivió en casa no era necesario, de verdad.

Miren, hay una anécdota además, en esa finca, en esa casa, cuando se hizo la primera carretera Ibiza-San Antonio ya nos expropiaron, ésta era la tercera expropiación, en las dos anteriores, hablo de muchísimos años atrás, que yo posiblemente en la primera no había ni nacido, pero... no hubo ningún problema, se informó -se informó-, a nosotros si nos hubiesen informado, de verdad, ese sufrimiento, ese dolor a mi abuela yo se lo ahorro, se lo ahorro, porque tengo... yo no soy ni jueza ni abogada ni entiendo de leyes, entiendo de respeto y es lo que nosotros no tuvimos porque si se nos hubiese avisado con tiempo nosotros hubiésemos retirado las frutas, los sistemas de regadío, hubiéramos sacado a mi abuela de allí y ella no hubiese tenido que presenciar cómo sus hijas, sus nietos y demás familia éramos detenidos, pateados y ninguneados, y ese dolor yo y mi familia no lo hemos creado para hacer demagogia ni hacer política, porque yo ante todo respeto y adoro a mi familia.

Y lo que allí se vivió, y a las pruebas me remito de que no era legal, no teníamos ni un ingreso del dinero del... del pronto pago este que se llama ni... ni me interesa, hace tres semanas -tres semanas-, señores, que después de diez años mi familia ha recibido un ingreso en unas cuentas bancarias que no sabemos a qué hacen referencia, diez años después...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

¿Del Govern?

LA SRA. SALA I SERRA:

... diez años después, del Govern, hace tres semanas, tres. Entonces, yo me río de...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

¿Y cree que puede tener relación con...?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, puede ser, lo no sé, ya no quiero pensar, Sr. Morrás, ya no quiero pensar. Lo que quiero, lo que quiero es que se deje de culpabilizar a los expropiados, de que se deje de culpabilizar a las familias que nos encontramos que directamente nos estaban abordando en casa amparados por las fuerzas de seguridad del Estado.

Eso es lo quiero decir, porque allí, en mi casa, ¿saben qué éramos?, sí, éramos cuatro payeses defendiendo la tierra, pero luego resulta que sale el Sr. Palau y dice que la tierra expropiada no vale nada si es para salvar vidas, para mí también tienen mucho precio las vidas, pero ante todo las cosas bien hechas.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

¿La finca de su familia estaba en la trayectoria de la llamada curva de (...)?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, sí, claramente, esa curva se ha hecho para un acceso directo a un agroturismo que hay allí, efectivamente.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

¿Acudieron en las alegaciones acudieron a...?

LA SRA. SALA I SERRA:

No, después de haber entrado de esta forma tan vil en mi casa, dos días después el Sr. Pere Palau i el Sr. Pepe Sala se pusieron en contacto con mi padre y..., no se pusieron en contacto, se presentaron en su tienda, tiene una tienda de payés donde vende gerret, no aspiramos a nada como puede como puede usted comprender, nos pusieron una hoja en blanco, como ésta que yo tengo aquí, se presentaron y dijeron: "*Sr. Serra, pinti el que vulgui que li ho donarem, què és el que volen?, què és el que vostès demanen?*" Ya, después, después de lo que hicieron, ¿a pedir qué?, ¿a pedir qué?, ¿a pedir qué?

Ese mismo día, ese mismo día por la tarde cuando a mi padre le soltaron del calabozo detenido como su fuese un delincuente llamó el Sr. Matutes a mi casa, el Sr. Abel Matutes, el que decía que estaba navegando no sé donde y dijo a mi padre, le dijo: "la gordita de tu hija va a pagar muy caro lo que está haciendo". De momento no he pagado nada, pero sí, sí que es verdad que el nombre de mi familia quedó muy manchado. La Sra. Estrella Matutes dejó dos mensajes en el buzón de voz de la tienda de mi padre: "*Sr. Serra, estigui tranquil, no passarà res*", ya habían arrasado la finca de mi familia, ya la habían arrasado, no podían contestar al teléfono, estábamos detenidos.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

¿Se realizó... usted dice que le pagan diez años después, no sabiendo a qué se refiere ese pago, pero se supone que puede ser, puede llegar a ser, ya que es del Govern y no espera ningún ingreso...?

LA SRA. SALA I SERRA:

A lo mejor está en camino una carta certificada, no lo sé.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Puede ser por la expropiación de la finca... ¿usted considera que es normal que un gobierno tarde diez años en pagar y que justamente pague ahora cuando se abre la comisión de investigación de (...)?

LA SRA. SALA I SERRA:

Bueno, hay muchas cosas que no considero normales de este todo este proceso, pero... más que nada y quiero que quede muy claro, no vengo aquí para que ingresen dinero a mi familia en ninguna cuenta bancaria; vengo aquí porque creo que toca, toca depurar responsabilidades porque yo creo que todo lo que se nos provocó no puede quedar en el olvido, porque a mí realmente me gustaría simplemente que alguien de los artificios de ese proyecto pidiese disculpas, sí, pidiese disculpas.

¿Sabe una cosa, Sr. Morrás, ...?

(La Sra. Sala i Serra no pot parlar a causa de l'emoció)

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Tranquila...

LA SRA. SALA I SERRA:

¿Tienen abuela ustedes?, bueno, la adoraba, murió teniendo pesadillas con el sonido de las máquinas, hacían una piscina en la casa donde ella vivía en su recta final de... de sus años, hacían una piscina, había un sonido muy característico que es la marcha atrás de la retroexcavadora para poner en alerta que hay un movimiento, se levantó llamando a mi madre asustada: “Margalida, anau a buscar na Marieta que les màquines tornen a ser aquí”... esto no es política, esto se vivió en casa. Esto se vivió en casa. La imagen del día de mi casa de ese 21 de marzo del 2006 es mi abuela aferrada a una valla de hierro gritando que por favor parasen. Esto no es política. Esto es injusticia. *De veritat...*

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sra. Sala. No hay más preguntas de momento, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Moltes gràcies, Sra. Sala, per ser aquí i pel seu testimoni. M'estranya que el Sr. Jerez fins ara, fins aquests dies en què supòs que ha hagut de preparar aquesta compareixença no sabés per què vostè és aquí i que hagi hagut de fer una gran

tasca intensa de recerca per arribar a saber aquest perquè, quan nosaltres des dels grups proposants d'aquesta comissió d'investigació des del primer moment vàrem dir que un dels objectius de la comissió a part d'esclarir evidentment la veritat i depurar responsabilitats polítiques i veure en tot aquest procés, des de la gestació de les autopistes fins ara mateix en què encara ens queden molts d'anys per pagar, què era tot el que havia fallat, per una banda. Però, també d'alguna manera refer un relat oficial que d'alguna manera ha estat parit pels mateixos que han estat compareixent fins ara en aquesta comissió, que sobretot han estat responsables polítics de les decisions polítiques que es varen prendre al seu moment, responsables administratius i responsables també de les empreses constructores que evidentment varen acompanyar aquests interessos polítics i es varen anar retroalimentant uns als altres, perquè part d'aquest relat oficial ve a dir que els sobrecosts de les autopistes, com diuen fins i tot dues sentències que han estat emeses enguany per..., o ratificades pel Tribunal Suprem, també atribueixen i sustenten aquestes sentències, que la culpa dels sobrecosts va ser de la gent que d'alguna manera va intentar resistir de la manera més digna possible a unes obres executades amb presa i de mala manera que jo crec que en el transcurs d'aquesta comissió s'ha vist que tot el procés que va estar plegat d'irregularitats.

Per tant, és molt clar que fa vostè i altres compareixents avui aquí i és ajudar a esclarir la veritat des d'una altra perspectiva que no sigui l'oficial, la dels que varen prendre les males decisions polítiques i administratives. I si m'ho permet, ara vaig a les preguntes.

Creu que vostès o la seva família varen ser una excepció pel que fa a aquestes expropiacions i a l'execució d'aquestes obres o hi va haver altres casos?

LA SRA. SALA I SERRA:

Excepció en quin sentit, que no es va complir el procés expropiatori que tocava, vol dir o...?

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí.

LA SRA. SALA I SERRA:

No, hi va haver molts més casos. Hi va haver molts més casos de... de fet..., és a dir, el que teníem sempre en comú amb els veïns que anàvem parlant entre nosaltres i això era que hi havia molta manca d'informació, que ens arribava tot a goteig, que te n'assabentaves perquè tal vegada un vesí t'havia vengut a veure perquè tenia un fill que treballava al consell i li havia dit que això s'havia modificat... vull dir, no hi havia unes notificacions oficials, no es va posar mai ningú en contacte de forma oficial amb les famílies, per dir-ho d'alguna manera.

No puc parlar de tots en concret, perquè a tots no els vaig conèixer, però sí que puc parlar de la meua en concret, de fet per això som aquí, no? Jo, l'única forma oficial, l'única forma oficial que va rebre la meua família va ser la notificació del termini de l'obertura d'al·legacions i ja no vàrem rebre res més, no tenim cap document més oficial sobre les carreteres, bé sí,

les denúncies que posaren a la meva família per oposar-se a la resistència de la Guàrdia Civil, evidentment. Però tot l'altre no.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Va ser denunciada la seva família?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, vàrem ser denunciats, de fet hi va haver dos judicis i... durs, perquè eren contra els antidisturbis, sí.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

I vostè no creu que la seva família fos una guarda d'activistes violents, supòs.

LA SRA. ABRIL I HERVÁS:

No. Al contrari, de fet ja sé que no pot parlar, però aquí dins aquesta sala hi ha una persona que és de Sant Antoni, que sap perfectament de qui parlam, i parlar de la meva "abuela", parlar de la meva família era parlar d'una família molt coneguda, molt respectada i molt estimada a Sant Antoni.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Vostè ha dit abans que la seva família també havia estat expropiada anteriorment...

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

... i que no hi havia hagut problemes, per què pensa que en aquest cas hi va haver aquests problemes de...

LA SRA. SALA I SERRA:

... s'acostava el 2007. Bé, hi va haver dues coses, jo pens dues coses, una, que pensaven que érem bàmbols i que no fariem absolutament res davant d'aquestes il·legalitats i que... tant fa, llavors anirem a veure'ls, els posarem un foli en blanc i els direm que queda tot solucionat; i l'altra era que tenien pressa, hi havia molta pressa, arribaven unes eleccions i, a més, s'havia aixecat Eivissa contra d'aquests projectes.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Molt bé. O sigui, que d'alguna manera coincideix amb una valoració que s'ha fet, s'ha traspuat en aquesta comissió, que és que hi havia pressa en aquestes obres.

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, sí, sí, completament. De fet, d'un "no, tranquil, Sr. Serra", que eren paraules del Sr. Pepe Sala, alcalde de Sant Antoni, al meu pare, "no, tranquil, Vicent", a més tutejant, "tranquil, Vicent, no passarà res. No, no, per aquí no passarem

sense dir-vos res". Es veu o que es va oblidar o la seva resposta era enviar-nos els antidisturbis.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

El Sr. Matutes va dir aquí l'altre dia que no es recordava, quan li vaig demanar si havia telefonat o havia pressionat algú perquè fes les expropiacions... les gestions de les carreteres. Vostè ha dit...

LA SRA. SALA I SERRA:

Bé, ell mai no dirà, ell mai no dirà que va ser pressionat perquè la frase seva en concret va ser: "Vicent, amb amics aquestes coses s'arreglen". De fet, ens va mostrar els plànols a les empreses Matutes, vull dir, l'exposició de plànols era a unes empreses privades.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, els plànols de les carreteres també s'exposaven...

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí. El meu pare, en concret, va anar a visitar-les a uns despatxos de les empreses Matutes.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

I vostè com qualificaria el paper del Sr. Matutes en el projecte de les autopistes d'Eivissa? Quin interès hi podia tenir?

LA SRA. SALA I SERRA:

Bé... a nivell personal crec que és... mala persona... però si he de parlar a nivell projecte, per dir-ho d'alguna manera, sí que hi tenia interessos. De fet, a casa se'ns va expropiar per fer-li un accés directe a casa seva, per arribar a aquell hotel que ell té allí abans s'havia d'entrar dins un barri que es diu Ses Païsses, hi ha un entramat de carrers i no llueix. Ara té tot un vial amb una rodona feta a mida, perquè així com arribis de l'aeroport només hakis d'agafar la rodona i entrar directe. Era simplement això.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

També la Sra. Matutes va dir en aquesta comissió que ella no havia gestionat res que tengués a veure amb les expropiacions, perquè també la família Matutes va ser expropiada concretament en catorze finques en l'altra projecte que és el d'accés a l'aeroport. Segons vostè no només sí que va tenir a veure sinó que fins i tot els va deixar un missatge personal...

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, sí, ella per no haver gestionat res el telèfon fix de la botiga del meu pare se'l sabia de memòria perquè hi havia dos missatges a la bústia de veu.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Ens pot recordar què deia la Sra. Matutes?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí. El primer missatge era, "Hola, bon dia, Sr. Serra, som la consellera Estrella, posi's en contacte el més aviat possible... som al Consell de tal hora a tal hora", no me'n record quina hora va comentar. El segon missatge era ja a les tres de la tarda, "Sr. Serra, estigui tranquil que avui no passarà res". Ja havia passat, ja estàvem detinguts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

La seva família pel que es veu haurà tardat deu anys a cobrar. Sap que hi va haver gent que va cobrar tot d'una?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, i de més.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

I de més, efectivament. Vostè no sap o no li consta si els ha pagat també per urbà el que eren terrenys rústics?

LA SRA. SALA I SERRA:

No ho sé, perquè no sabem si és que hi ha hagut aquest ingrés i ara prèviament mitjançant les institucions rebrem la documentació que al·legui per què hi ha aquests sous o si això és el final. Sé que ens havien comentat que només d'interessos cobrarem molt més que d'indemnització. Vull dir, si això no és un sobrecost per la mala gestió que ells feren...

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bé, de fet en aquesta comissió també hem pogut comprovar, i així ho assenyalen les auditories, que es varen pagar 4,5 milions més per les expropiacions o per unes expropiacions mal calculades i d'aquests 4,5 milions de més justament 3,5 milions de més es varen pagar al Sr. Matutes. No sé com... com queda, no?...

LA SRA. SALA I SERRA:

No sé molt bé com calcula aquesta gent, però fent els càlculs aproximats del que havien ingressat a la meua família crec que el metre quadrat de terra ens l'han pagat a uns 3 euros.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Molt bé. De moment no tenc més preguntes.

Moltes gràcies.

LA SRA. SALA I SERRA:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Ara correspon al Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats. Vull agrair a la Sra. Sala que hagi vingut a aquesta compareixença. Vull dir que nosaltres des del nostre partit revisam tota la documentació i escoltam els diferents compareixents i farem les observacions en el seu moment, si és oportú. Quan es va començar a parlar de les investigacions d'aquesta comissió nosaltres ja vàrem dir que no volíem entrar dins aquest espectacle que s'ha muntat al seu voltant i que si hi havia algú que tenia res en concret per tema de... o que tengués sospita anassin al jutjat, perquè consideràvem que hi ha altres prioritats a les Illes que aquesta després de deu anys que ha estat investigada.

Evidentment nosaltres escoltam totes les compareixences. Aquí, avui, s'ha dit per part del Sr. Jerez que vostè hi va ser, i per això en parlaré, vostè hi va ser dins el grup de Sant Antoni, jo només dir que quan hi va haver, nosaltres no hem estat instigadors d'aquestes comissions, quan hi va haver tots aquests fets El Pi no existia, evidentment això ha estat molts anys *a posteriori* i, per tant, crec que no entrava aquest comentari.

De totes maneres, sí li diré que durant el transcurs d'aquestes obres, jo no faig preguntes, però sí té res que vostè volgués que quedàs constància a l'acta i ho vol dir, té el temps que em sobra per poder-ho dir.

Gràcies.

LA SRA. SALA I SERRA:

Perfecte. Gràcies. Bé, només dir una cosa, gràcies per aclarir que El Pi és un partit de nova, de nova... -diguem-constitució. A mi no m'agrada que es defineixi aquesta comissió com a un circ, per una cosa molt concreta, no?, perquè... una perquè jo som aquí i jo no consider que estigui fent un circ, no?, de fet, sempre que se m'ha parlat d'aquest tema he dit les mateixes paraules sempre, no he canviat ni un punt ni una coma. Jo definir un circ a una feina que intenta aclarir unes coses que s'han tapat durant anys i anys i anys... i sí, a més, ja no només és el (...) sentimental, si li sumam idò que els sous que fan falta perquè Eivissa tenguí moltes coses que ja li manquen es poden mirar de recuperar o mirar de justificar, jo no ho definiria com a circ.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Sí, no, perfecte. Amb això li don tota la raó. Jo... el circ no és la comi... no són les compareixences sinó que és l'espectacle que s'ha muntat al voltant d'aquestes compareixences. A posta dic, si algú té res a dir o sap, té constància de coses, hi ha els jutjats i que aquí hi ha altres prioritats. Evidentment, jo respect la seva opinió i la seva...

LA SRA. SALA I SERRA:

És a dir, la meua família ja va...

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Ho he entès.

LA SRA. SALA I SERRA:

... parlant de denúncies, la meua família ja va posar les denúncies pertinents també. No veng aquí a fer una protesta i llavors darrere no en feim. Vull dir, es varen fer els processos que tocaven. Jo abans de ser aquí, la meua família va fer el que tocava.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Perfecte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Ara correspon al Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Sala, gràcies per ser aquí. Jo seré molt breu, però bé, en qualsevol cas sí que, arran dels comentaris, jo crec que és clar que a qui li interessa que això sigui un espectacle, un circ, un xou és al Partit Popular per tal de desprestigiar la tasca i l'objectiu d'aquesta comissió, que no és altra que cercar la veritat. En aquest sentit crec que la comissió sí està funcionant i fa la seva feina.

Jo ho tenc molt clar, amb el relat que vostè ha exposat, molt sincer i molt humà, jo crec que hi ha poques coses més a afegir. I també em queda clara quina és la postura del Partit Popular respecte de la veritat, que és que no li interessa, ni li interessa humanitzar els fets. És a dir, donar veu als afectats no forma part de l'interès del Partit Popular. Els afectats eren els efectes col·laterals necessaris per dur a terme aquesta actuació, a la qual jo sempre em deman, i no sé si vostè es fa la mateixa pregunta, a veure si les autopistes que avui té Eivissa han valgut la pena. Ha valgut la pena tan de sofriment, tanta inversió, tant de cost col·lateral, que no es vol assumir, aquest sobrecost no existeix, forma part de la... A veure si realment ha valgut la pena.

En aquest sentit jo crec que a part del relat humà, jo crec que és desagradable i el resultat d'una actitud de fer política molt irresponsable, poca cosa més hi ha a afegir. Però crec que era important tenir avui la veu dels afectats, perquè si no, semblaria que només parlem de xifres i de sobrecosts, dels quals tindrem convenciments diferents, però que les persones afectades no existeixen, que van ser un passat, que ja és una història passada, quan és una realitat que un durà com afectat, independentment de si ha cobrat o no ha cobrat, però que dins la seva història personal sí que la durà. Jo crec que sí que val la pena que avui s'humanitzi aquesta comissió i sapiguem la seva veritat.

I jo li faria la pregunta, vostè com valora..., les autopistes han valgut la pena? Les autopistes que avui té Eivissa, aquesta gran actuació ha valgut la pena?, des del punt de vista humà i des del punt de vista de la visió d'un afectat.

LA SRA. SALA I SERRA:

Bé, jo crec que era una realitat que hi havia punts negres a les carreteres d'Eivissa que s'havien de solucionar, però la meua resposta a la seva pregunta és no, no ha valgut la pena, no, perquè jo crec que mai més no serem el que érem.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. No hi ha res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Ara correspondria al Grup Parlamentari Mixt, però atesa l'absència d'un diputat o diputada d'aquest grup, donam la paraula al Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvinguda, Sra. Sala. Per part del PSIB i del Grup Socialista, pensam que al llarg de tota aquesta comissió hi ha hagut diferents compareixences, perquè nosaltres sempre partim de la idea que aquestes carreteres a Eivissa, aquestes autopistes han tingut molts sobrecosts, ja ho hem dit diverses vegades, han tingut sobrecosts de caràcter econòmic, a causa d'un sistema de finançament penós i han vingut aquí els diferents empresaris, ha tingut sobrecosts mediambientals molt importants dins l'illa d'Eivissa i per això s'ha d'esbrinar. També ha tingut sobrecosts de caràcter patrimonial, perquè s'ha destruït part del patrimoni que no tornarem recuperar. I, finalment, sempre hem dit que també té i sobretot va tenir, sobrecosts de caràcter social. En aquest procés hi va haver diferents sobrecosts de caràcter social i per això feien falta compareixences de diferents afectats, com és la seva avui aquí, per posar de manifest com es van fer les coses, tenint un cost social excessiu per allò que s'havia de fer.

Per això li don les gràcies per haver comparegut i també li don les gràcies per posar la veu a aquests sobrecosts de caràcter social, que moltes vegades són difícils.

Jo li faré una sèrie de preguntes, tal vegada són reiteratives, sempre em toca parlar el darrer i, per tant, em toca preguntar allò que moltes vegades s'ha preguntat. Però a mi m'agradaria saber exactament la seva família com va saber del projecte? És a dir, el projecte de les carreteres d'Eivissa, com va arribar a la seva família per primera vegada? És a dir, com es va assabentar la seva família que es farien unes carreteres que passarien per la seva finca?

LA SRA. SALA I SERRA:

Per l'associació de veïns.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Per l'associació de veïns, a través de l'associació de veïns es va fer arribar. Per part del Govern i per part del consell...

LA SRA. SALA I SERRA:

No, va ser la meua família que va anar a preguntar.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Val. Al llarg de la construcció, després de l'ocupació, es va generar algun tipus de conflicte amb la seva família o no?

LA SRA. SALA I SERRA:

Abans de? Perdoni.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Després de l'ocupació i durant el procés de construcció de la carretera, es va generar algun conflicte més, alguna necessitat de solucionar problemes?

LA SRA. SALA I SERRA:

El que he comentat. Dies després d'haver ocupat els terrenys de casa, vàrem rebre visites. Ens va visitar el Sr. Pere Palau, que per aquell temps era el president del consell i Pepe Sala que era l'alcalde de Sant Antoni, a la botiga del meu pare. I simplement era per..., jo no sé si era per netejar les seves consciències o perquè realment tenia intenció de fer alguna cosa. Crec que és el primer, perquè el segon mai no va passar.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Per tant, tots els problemes que es van plantejar, es van tractar a través del consell i l'ajuntament, puc entendre?

LA SRA. SALA I SERRA:

Del Govern balear només rebíem les cartes de després, per poder cobrar les indemnitzacions. Però en aquell mateix moment el Govern mai no es va posar en contacte amb nosaltres.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Val. Jo també li volia preguntar si s'havia reunit amb algun representant del Govern, no. Del consell sembla que sí. Es va arribar a reunir alguna vegada amb representants de l'empresa adjudicatària? De la constructora...

LA SRA. SALA I SERRA:

No, no.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

No es va arribar a reunir. Per tant, no hi va haver cap mediació de l'empresa per poder solucionar...

LA SRA. SALA I SERRA:

No, perquè no sabíem..., bé, sabíem que era Ortiz perquè les tanques publicitàries que hi havia, per dir-ho d'alguna manera, però no.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Després jo també li volia preguntar que definís, per a vostè i per a la seva família, quin paper va tenir el consell i concretament la Sra. Estrella Matutes, en tot el procés de construcció de les carreteres d'Eivissa?, bé, i concretament a la de Sant Antoni.

LA SRA. SALA I SERRA:

Jo crec que va ser un poc una titella, perquè sempre que intentàvem contactar amb ella, ella mai no sabia res. "Això no ho sé", "això ho hem de preguntar", "això no ho sé", "demà li ho direm". De fet, mai no sap res, perquè va deixar un missatge dient que "no passaria res" i havia passat.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Aquesta senyora ho consultava..., no els deia amb qui ho consultava?

LA SRA. SALA I SERRA:

No. El tema del que eren les al·legacions, amb els tècnics.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Amb els tècnics.

LA SRA. SALA I SERRA:

De fet ella va ser la que va dir que ens podrien construir una casa i un tècnic ens va confirmar que això era impossible, que mai no es pagaven indemnitzacions construint cases.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Ella ho va repetir alguna vegada.

Després jo volia preguntar-li, quan es va fer l'ocupació es va extreure material d'allà i també vostè ha dit al principi que no els van donar temps ni a retirar la fruita, ni els sistemes de goteig, etc. Jo volia preguntar-li si de la finca, del terreny expropiat, es van extreure arbres o es van talar els arbres, hi havia arbres...?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, però es varen talar perquè no eren... és a dir, no hi havia arbres significatius, com puguin ser per exemple oliveres. Hi havia arbres fruiters, llimoners, tarongers i ametllers.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Però vostè és conscient que en alguna altra banda, de la construcció d'aquesta carretera, es van extreure...

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, a un expropiat de la carretera de Sant Antoni, que en concret és cosí de ma mare, li varen extreure, no li talaren les oliveres.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

És a dir, es van extreure les plantes...

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, unes oliveres centenàries.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

I després es van reposar a cap part del terreny?

LA SRA. SALA I SERRA:

No, no, no.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

No té ni idea d'on van anar a parar aquestes oliveres?

LA SRA. SALA I SERRA:

No, no.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Val. De moment no tinc més preguntes. Gràcies.

LA SRA. SALA I SERRA:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Passam al segon torn. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular. Per a la seva informació Sr. Jerez té un poc més d'onze minuts, més l'afegit.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. No crec que esgoti el temps que vostè m'atorga, serem breus en el nostre interrogatori.

Sra. Sala, hi ha coses que no m'acaben de quadrar, atesa la documentació que obre en el nostre poder. Vostè ha afirmat que en aquell moment vostè era propietària d'una de les finques o d'alguna finca. Vostè era propietària d'alguna finca...

LA SRA. SALA I SERRA:

Filla, filla i néta, ho he dit abans, filla i neta de propietaris.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Jo li he preguntat si vostè era propietària i vostè m'ha dit que sí...

LA SRA. SALA I SERRA:

Filla i néta, ho he dit...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Ara em diu que vostè era filla i néta. Abans m'havia dit que era propietària...

LA SRA. SALA I SERRA:

Filla i néta.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Molt bé. Perquè la finca té tres propietaris, la Sra. Antònia, la Sra. Margalida...

LA SRA. SALA I SERRA:

Tres i quatre...

EL SR. JEREZ I JUAN:

I una usufructuària que és una senyora que nom Inés Sala. És així?

LA SRA. SALA I SERRA:

No.

EL SR. JEREZ I JUAN:

No és així?

LA SRA. SALA I SERRA:

No, tres propietàries, Margalida, Antònia i..., no, perdó, Maria, Antònia, Margalida Sala Ramón que són tia, padrina, mamà i usufructuària, Margarita Ramón Prats, que és difunta.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Molt bé, idò tenim tres propietàries i una usufructuària. Vostè..., és clar, perquè vostè deia que era propietària i a la sentència que nosaltres tenim no... figura vostè com a promotora del procediment, vostè recorda aquell procediment que es va iniciar?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, l'he contat aquí.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Se'n recorda. Vostè recorda què demanaven vostès en aquell procediment?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí.

EL SR. JEREZ I JUAN:

M'ho pot dir?

LA SRA. SALA I SERRA:

La construcció d'una casa.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostès demanaven o deien que s'havia ocupat per la via de fet, vostè no demanaven la construcció d'una casa en un procediment judicial...

LA SRA. SALA I SERRA:

Però parla de l'època de les al·legacions o post... haver entrat a la finca?

EL SR. JEREZ I JUAN:

Miri, jo li parl d'un procediment en virtut del qual es resol en sentència 984/2010, de 9 de novembre...

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, això és post haver entrat i quan ja ens confirmaren que no es construïen cases...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Jo faig referència a aquest precís procediment...

LA SRA. SALA I SERRA:

Perfecte.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostès demanaven aquí l'ocupació... denunciaven aquí l'ocupació de via de fet i l'execució de les obres sense cap tipus de procediment d'expropiació. Vostè sap quin és el resultat d'aquesta sentència?, se'n recorda?

LA SRA. SALA I SERRA:

Uns sous dins un compte bancari?

EL SR. JEREZ I JUAN:

No, no, no...

LA SRA. SALA I SERRA:

Ah, m'ho recordarà vostè?...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostè recorda què resol el Tribunal?

LA SRA. SALA I SERRA:

Recordi'm-ho.

EL SR. JEREZ I JUAN:

No, jo li pregunt a vostè, vostè no m'ho ha de preguntar a mi. Vostè recorda què diu aquesta sentència? No ho sap. Idò aquesta sentència desestima les seves pretensions, desestima les pretensions de la seva família, desestima tot el que vostès demanen i declara ajustat a dret tot el procediment jurídic de l'acte administratiu impugnat.

Per tant, la pregunta és: vostè considera que tot el procediment d'expropiació s'ha ajustat a dret?

LA SRA. SALA I SERRA:

No.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostè considera que no.

LA SRA. SALA I SERRA:

No, perquè s'hauria d'haver fet abans...

EL SR. JEREZ I JUAN:

...encara que vostè tengui sentències en contra que diuen que el procediment...

LA SRA. SALA I SERRA:

...però que s'hauria d'haver fet abans. Això és posterior a l'expropiació. Una expropiació, primer t'assabentes de per on va l'expropiació, t'expropien i s'ha acabat. Ens n'assabentàrem després, tot això és després, posterior a l'entrada a la finca.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostè té alguna sentència favorable que els doni la raó en alguna cosa? No.

LA SRA. SALA I SERRA:

Sentència com?, perdoni.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostè té alguna sentència favorable que els doni la raó en alguna qüestió, de procediments que vostès hagin promogut? No. No. Per tant, vostè considera (...)...

(Remor de veus)

...ajustat a dret tot el procediment d'expropiació de les finques dels seus familiars, sí o no?

LA SRA. SALA I SERRA:

No.

EL SR. JEREZ I JUAN:

No, no ho considera encara que els tribunals hagin dit que tot s'ajusta a dret. Vostè considera que no, molt bé. Molt bé...

LA SRA. SALA I SERRA:

Però puc dir-li una cosa?...

EL SR. JEREZ I JUAN:

No, és que ja està, és que no és necessari...

LA SRA. SALA I SERRA:

...és que jo no venc aquí a ser jutjada, eh?...

EL SR. JEREZ I JUAN:

No, però jo simplement li pregunt, vull dir..., perquè vostè planteja una situació i sembla que res no s'ha ajustat a dret i hi ha unes sentències dels tribunals que determinen que tot s'ajusta a dret, i aquesta és la sentència i si no la té n'hi faré una còpia.

LA SRA. SALA I SERRA:

Gràcies.

EL SR. JEREZ I JUAN:

En relació amb tot el tema dels aldarulls i aquella resistència que va haver-hi tan intensa per part, segons diu vostè, dels cossos de seguretat de l'Estat, vostè sap que això ha provocat un sobrecost a l'administració?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, per això com he dit abans s'hagués pogut estalviar si ens haguessin informat de les coses com s'havia de fer.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sap que en particular en la carretera de Sant Antoni el sobrecost és de quasi 10 milions d'euros?, només per aquest fet i només per una carretera, 10 milions d'euros.

LA SRA. SALA I SERRA:

Que haguessin fet les coses com tocava.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Si no ho sap, jo li ho dic.

Vostè recorda qui manava les forces i els cossos de seguretat en aquell moment?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, el delegat del Govern era José Manuel Bar.

EL SR. JEREZ I JUAN:

José Manuel Bar, d'acord, i el delegat del Govern de les Illes Balears?

LA SRA. SALA I SERRA:

No record el nom, però li veig la cara.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, jo li ho diré, es deia Ramon...

LA SRA. SALA I SERRA:

Socias, exacte.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Exactament, Ramon Socias. Vostè creu que els cossos i forces de seguretat de l'Estat es varen extralimitar en les seves funcions?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostè creu que això eren unes ordres que venien donades en aquest sentit?, és a dir, que emprassin la força...

LA SRA. SALA I SERRA:

Com...?, torni'm a fer la pregunta perquè no l'entenc.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostè pensa que aquesta extralimitació... en allò de la força que vostè entén... o almanco jo interpret...

LA SRA. SALA I SERRA:

Que eren ordres que els havien donat, vol dir?

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí.

LA SRA. SALA I SERRA:

No, jo crec que els antidisturbis fan aquesta feina...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Varen fer la seva feina, vostè considera que varen fer...?

LA SRA. SALA I SERRA:

Vull dir... no m'ha sentit, quan contractes uns antidisturbis *quieres que te barran lo que tienes allí delante, pues los contrataron para ello.*

EL SR. JEREZ I JUAN:

No lo sé, jo l'únic que li pregunto és que si vostè pensa que hi havia ordres...

LA SRA. SALA I SERRA:

Monges de la Caritat, no en contractaren, eh?

EL SR. JEREZ I JUAN:

...jo només li pregunto si vostè pensa que hi havia ordres d'actuar en aquell determinat sentit, ordres polítiques.

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Vostè considera que hi havia ordres polítiques d'actuar en aquell determinat sentit per part del delegat del Govern.

LA SRA. SALA I SERRA:

Varen contractar uns antidisturbis, per tant, sí que crec que hi havia unes ordres polítiques independentment que Socias i Bar fossin socialistes, hi havia unes ordres polítiques, a mi més igual el color polític, senyor...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Jo no li he plantejat colors polítics...

LA SRA. SALA I SERRA:

A mi m'és igual...

EL SR. JEREZ I JUAN:

...no li he plantejat cap color polític, vostè...

LA SRA. SALA I SERRA:

Però per si vostè...

EL SR. JEREZ I JUAN:

...vostè els ha posat de manifest...

LA SRA. SALA I SERRA:

Això ja m'és igual.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...no era la meva intenció, però en qualsevol cas vostè ho ha fet.

Miri, no hi ha més preguntes. No hi ha més preguntes entre altres coses perquè consideram que el seu testimoni, respectable de totes totes, agraïm la seva presència en aquesta comissió, agraïm l'esforç que vostè fa per venir aquí per contar el seu testimoni, entenem la pena que vostè té, l'entenem, és totalment comprensible, només faltaria que no fos així, però sí que és cert que a causa de l'objecte d'aquesta comissió, que és fiscalitzar un procediment administratiu, la planificació, la licitació, l'adjudicació, l'execució i la gestió de les carreteres d'Eivissa, la veritat és que aquest testimoni que vostè aporta aquí és un testimoni... idò que certament o difícilment encaixa dins el que és el mandat parlamentari que té aquesta comissió que és fiscalitzar damunt, precisament, tota aquesta precisa qüestió.

És un testimoni sentit, que ja li dic que l'entenem, que sabem que efectivament s'ha produït un fet no desitjat i que ha provocat, com dic, sentiments profunds en el si de la seva família, però creim que no tenim cap tipus de pregunta més a fer ja que l'aportació que vostè pot fer en aquesta comissió parlamentària és la que és.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Donam la paraula al Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Morrás que pel seu coneixement té pràcticament quatre minuts més l'afegit.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Sala, sólo decirle que el Sr. Jerez ha reconocido y le ha dado las gracias por su presencia aquí, lo que pasa es que es la primera vez que omite una cosa: que dice que el compareciente tiene otras cosas mejor que hacer y con eso reconoce que el que esté aquí una persona representando a todos los expropiados y expropiadas de Ibiza y a las personas afectadas por las autopistas tiene mucho sentido.

A la vez queremos pedir a la Mesa que ampare a la compareciente, actuando de oficio si es posible, ante la vulneración o la... de un derecho fundamental hacia la compareciente Maria Sala. En nuestra opinión el Sr. Jerez ha conculcado el artículo 16.2 de la Constitución Española que claramente dice que nadie podrá ser obligado a declarar sobre su ideología, religión o creencias.

El Partido Popular, como buen conocedor de la Constitución Española, debería cumplirla y no violar los derechos fundamentales de los ciudadanos. Hoy hemos asistido una vez más a las actuaciones del Partido Popular, a un nuevo hito en el tener interés más en la afiliación política de la

compareciente que en saber cuál era su opinión sobre lo que... lo que ha vivido ella o su familia respecto a las autopistas.

Y lo que han vivido o no respecto a las autopistas tiene unos resultados y al final si bien usted dice que le habían ofrecido, en principio, que parecía que se iban a poder hacer una casa, Sra. Sala, o que le harían una casa, finalmente esa expropiación se dio y esa casa nueva no se construyó, según habían demandado.

¿Puede decir ahora a esta comisión en qué estado está la casa familiar y dónde se ubica, respecto a la construcción?

LA SRA. SALA I SERRA:

El tema de construir la casa fue en el primer plano inicial que se presentó, que era que la casa desaparecía; luego se presentaron nuevos proyectos y la casa volvía a aparecer, que sólo era afectada una zona lateral donde había parking, bueno, en unas zonas de corrales, parking y árboles frutales. Entonces, lo de la casa, al ya tener un nuevo plano lo de la casa desapareció, digamos. Eso fue en las alegaciones iniciales que se hicieron.

Y luego el estado actual, pues... es una casa donde cada vez que llueve, por ejemplo, al no haber controlado el tema de los pluviales, queda completamente inundada durante... pues, muchos días, se ha estancado... unas zonas de aguas estancadas, se fastidió lo que era el tema del pozo negro, unas conexiones también de agua de unos pozos, unas perforadas para el sistema de regadío y bueno, eso quedó allí.

Se alegó también el tema del sonido, el tema del ruido, las pantallas del ruido, unos resquebrajos que hubo en una parte lateral de la vivienda también (...) a las vibraciones y bueno, el estado actual es este. No hay más.

EL SR. MORRAS I ALZUGARAY:

Bueno, vuelvo a repetir lo de la... o me reitero en lo de la curva de Can Tomás, que su finca está afectada por la finca de Can Tomàs. Respecto a esa curva, al trazado de esa curva, desde la plataforma de afectados por las autopistas, la plataforma anti-autopista, sí que había determinada posición. ¿Recuerda cuál puede ser? Desde su lado de propietaria o de familiar.

LA SRA. SALA I SERRA:

Bueno, la posición era que era un cambio de trazado un poco singular y que no tenía mucho sentido. Pero en concreto la oposición que hizo la plataforma al respecto, pues esto, el cambio de trazado tan radical que había ahí.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Usted ha asistido a más comparecencias o ha asistido...

LA SRA. SALA I SERRA:

No.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... como compareciente a comisiones de investigación.

LA SRA. SALA I SERRA:

No.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Por lo tanto, no está acostumbrada a saber que usted tiene derecho sin previo aviso, a que la adviertan que no está obligada a contestar sobre su ideología, ¿verdad?

LA SRA. SALA I SERRA:

No lo sabía.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Le ha pillado de sorpresa y por lo tanto, así lo ha declarado.

Muchas gracias, Sr. Presidente. No tengo más preguntas.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Morrás. El Grup Parlamentari MÉS per Mallorca Sr. Abril, té 6 minuts aproximadament, més l'afegit.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

M'agradaria retreure al Sr. Jerez el mal gust amb el qual s'ha adreçat o ha volgut qüestionar la presència aquí de la compareixent.

Dir que també li agrada al meu company del Partit Popular recordar les sentències a conveniència, perquè en aquesta comissió n'hem recordades moltes, però els n'agraden algunes. I també dir, i deixar molt clar, que, per moltes sentències que hi hagi, no vol dir que en aquests deu anys s'hagi fet justícia amb el que ha passat, i jo crec que, fins i tot en el transcurs d'aquesta comissió i amb les sessions que duem, hi ha documentació abastament com per a fins i tot plantejar i replantejar algunes d'aquestes sentències i el seu fonament.

Agrair-li moltíssim, Sra. Sala, el seu testimoni i, sobretot, la seva valentia, perquè sé que no és fàcil, des del punt de vista personal, comparèixer aquí i poder dir la seva, tot i que és una oportunitat per poder conèixer la veritat, però sobretot vull destacar aquesta valentia sabent com funcionen les coses a segons quines bandes, sabent com funcionen les coses a Eivissa, i veient que durant tants d'anys la impunitat sembla que és que ha quedat assentat.

I sí dir-li que si vostè considera o sent que després d'aquesta compareixença rep cap mena de retret o més mínima coacció, per favor ho faci saber, ho posi en coneixement d'aquesta comissió i, si fes falta, evidentment, de la justícia. Esperem evidentment que això no sigui necessari.

Li reiter aquest agraïment per la seva compareixença i si considera que té qualque qüestió a afegir ho faci.

LA SRA. SALA I SERRA:

Bé, jo vull ser molt breu, vull dir, realment si... és veritat, si les coses..., jo crec que ho he dit moltes vegades avui, però, de veritat, si les coses s'haguessin fet bé jo no seria aquí, de veritat. Vull dir, és que no sé com explicar-ho, vull dir, no ho sé, de veritat, m'agradaria que aquesta comissió, que tot això que ha passat, que aquests deu anys de les autopistes d'Eivissa fossin com a un no ho sé..., com a un abecé del que no s'ha de fer.

Crec que havia estat el...

(*Rialles de la intervinent*)

... que havia comentat l'ordre, no?, del patrimonial, econòmic, tal, tal, tal, i diu: i per acabar, les persones. Doncs, si s'hagués fet a la inversa, si hagués estat primer les persones i després tota la resta, doncs no hi hagués hagut sobrecost antidisturbis, no hi hagués totes aquestes coses, de veritat, vull dir...

I en part, també, m'agradaria aprofitar un poc per netejar el nom de la meua família, perquè *que no somos los malos*, de veritat. Vull dir, jo no venc aquí a fer mal ni a... jo què sé, que pensin que puc ser una bona possible política d'aquí a uns anys, ni res d'això, i parl amb el cor a la mà, vull dir... duc nits sense dormir, s'han tornat obrir ferides a casa, i ho torn a repetir, si les persones haguessin estat primer no hi hauria comissió d'investigació, de veritat. Si s'hagués fet poc a poc, si s'hagués fet un projecte adequat a Eivissa, cony!, que es va tocar el tema més sagrat, que era la terra, que això era el més respectat a Eivissa, que ningú no tocava res al vesí sense tal, i vengueren i ho feren malament.

Res més.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, Sra. Sureda. No desitja fer intervenció.

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. La veritat és que el Partit Popular jo crec que hauria d'aprendre, ja d'una vegada, doncs que fer les coses mal fetes, efectivament té costs, té sobrecost, té corruptel·les i té costs humans també, i crec que no es poden amagar. Ja sé que de vegades són més dolorosos, però crec que és important que també s'expressin. I em resulta sorprenent que el Partit Popular acusi de sobrecosts precisament a qui es defensa, efectivament els antidisturbis tenen un sobrecost, efectivament negociar també té un cost, però es tractava de triar entre quin cost es vol, es volia apostar: pel cost de negociar, que du un temps, que no és fàcil, no és fàcil, tots sabem què vol dir negociar; o el de no negociar i contractar, efectivament sempre

els antidisturbis són uns treballadors, per tant, reben ordres de qualcú, això és que és evident. Per tant, la responsabilitat, en aquest cas, és d'aquell que va decidir per aquesta via, no per uns treballadors que fan la seva feina, sinó per qui va decidir per la via de no negociar.

I, a més, em fa gràcia que ho diguin precisament aquells que tenen un sobrecost sobre les espatlles que és grossíssim, avui, dia 9 de desembre, el Dia internacional contra la corrupció, crec que el sobrecost més gros que té aquesta comunitat és el de la corrupció. Per tant, crec que és difícil parlar en aquests termes.

I, en definitiva, la veritat és que, almanco des de Menorca, no puc entendre l'actitud del Partit Popular, en una societat petita com l'eivissenca, on una actuació com aquesta genera una ruptura, jo diria, com ara important, que la resposta sigui tancar-se en banda. Jo només pogut entendre que és per salvar algú, perquè, si no, no forma part de la bona política, la bona política seria reconèixer els errors i tancar fractures, tancar actuacions que, sense cap dubte, independentment de les responsabilitats judicials, sense cap dubte, coses no es van fer bé. Per tant, tanquem fractures en aquest sentit. Bé, idò, en canvi, l'opció és tancar-se en banda. No sé a qui es vol salvar, però la veritat és que només des del relat que es vol salvar algú es pot entendre aquesta actitud.

I jo no tenc preguntes a fer, perquè a mi em queda clar, jo el que voldria és que, bé, aquestes coses, sense cap dubte, servissin per aprendre el que no s'ha de fer, el que és la bona política i la mala política, i reconèixer-ho crec que estaria molt bé.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Com que continuam amb l'absència de diputats o diputades del Grup Mixt, passam al Grup Parlamentari Socialista, Sr. Casanova, té quasi nou minuts, més l'afegit.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President. Jo tampoc no volia fer massa preguntes, penso que ha fet un relat (...), el que passa és que, després de vist el que s'ha dit per part del Partit Popular, crec que hauriem de puntualitzar determinades coses, i m'agradaria que la compareixent opinàs si pensa que la carretera de Sant Antoni, l'autopista de Sant Antoni es va fer seguint un procés que estava fet amb presses. Vostè diria que està fet amb presses?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, jo crec que sí, jo no som tècnica ni enginyera, però sí que és veritat que ara, per exemple, es pot observar, si un va conduint per la carretera de Vila a Sant Antoni, doncs es pot observar que es van expropiar trams que són innecessaris, perquè hi creixen les males herbes, o s'anava una mica... doncs ara enviam una retro aquí, ara enviam una "daixona" allà, i anaven un poc *salto de mata*, i ja dic, jo no som enginyera,

però sí que *salta a la vista* que varen ser unes obres fetes amb presses.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Per tant, també podríem concloure que aquestes presses van generar uns sobrecosts en terrenys, en feina, perquè es van fer les coses molt de pressa?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

I fins i tot, vostè pensa que aquestes presses en fer unes ocupacions de terrenys i unes expropiacions sense notificar, com hem intentat (...) aquí, fins i tot han generat despeses extraordinàries a l'administració per indemnitzar de més?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, de fet, nosaltres, crec..., bé, això ja va ser l'advocat que li va comentar a la meva mare, li va dir que només d'interessos d'aquest retard de pagament ja cobrarem més que d'expropiació.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

D'expropiació. Per tant, això també... aquestes presses poden... han conduït a un d'això.

Després una altra cosa que jo li volia preguntar atès el relat que ha fet és quan ha parlat de sobrecosts que ha tengut per part de les actuacions dels expropiats, a mi m'agradaria que em digués si la Plataforma "No volem autopistes" era una plataforma que feia activitats de caràcter... quin tipus d'activitats, vostè coneix la Plataforma "No volem autopistes", quin tipus d'activitat feien?

LA SRA. SALA I SERRA:

Tipus d'activitats que feia la plataforma?

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Sí, sí, què feia la plataforma?

LA SRA. SALA I SERRA:

Idò, la plataforma, bé, a part de les manifestacions que s'havien convocat, era una plataforma altruista, quan els expropiats o gent afectada necessitava una mica de suport acudien, acudien a donar suport.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Per tant, no va fer actuacions de manera coordinada que interrompessin la construcció de, de...

LA SRA. SALA I SERRA:

No, no. De fet, a casa la gent parava de forma espontània quan veien allò, no?, vull dir...

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Val. Després, per acabar, també, ja que parla de sentències, ja que parla de sentències m'agradaria preguntar-li, vostè ha estat jutjada també en algun moment per haver intentar aturar màquines?

LA SRA. SALA I SERRA:

Jo no.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

No ha estat jutjada. Sap d'algué que hagi estat jutjat per haver intentat aturar màquines?

LA SRA. SALA I SERRA:

Sí, membres de la meva família en concret.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

I, han estat condemnats o han estat exculpats?

LA SRA. SALA I SERRA:

Condemnats.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Per haver aturat màquines?

LA SRA. SALA I SERRA:

Condemnats.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Val. Finalment, l'últim que li volia demanar és si vostè en algun moment va sentir que per part de l'administració es feia algun tipus de pressió o coacció sobre vostè o sobre els membres de la plataforma.

LA SRA. SALA I SERRA:

Sobre els membres de la plataforma no parlaré en nom d'ells, però en nom de la meva família pressió per part de l'administració em consta que no se'n va rebre cap.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Val. Gràcies. No tenc cap altra pregunta, simplement dir que agraïm que hagi vingut aquí a exposar la seva vivència i que, malgrat l'oposició del Partit Popular, a aquestes carreteres sí que hi varen haver sobrecosts, sobrecosts socials i sobrecosts socials que aquí es posen de manifest. Això també forma part dels sobrecosts, el sobrecost no... tots els sobrecosts no es

mesuren en termes econòmics sinó també es poden mesurar en altres tipus de termes ja que és un testimoni que hi va haver sobrecosts pel tipus de planificació i el tipus d'execució d'aquestes carreteres.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Per acabar aquesta comissió, vull agrair a la Sra. Maria Sala Serra la seva compareixença.

LA SRA. SALA I SERRA:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS